

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Sanctorum doctorum scripta, non sunt additiones ad uerbum Dei Caput
.XXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

- 1. Reg. 10.** resipiscere facit. Mutat in viros alios, deponere facit veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris cum actibus suis, & induere nouum, qui secundum Deum creatur in iusticia & sanctitate veritatis. Eiusmodi prædicator, Helias zelator legis, fuit, qui ascendit sicut ignis, & sermo eius ut facula ardebat. Talem ardorem amoris diuini, sermo Christi in discipulorum cordibus accendit: vnde dicebant: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via & aperuit nobis scripturas? vnde & lex D E I ignea dicitur: & omnis sermo Dei ignitus, qui sincere prædicatus, & simplici corde auditus, ignea corda & tractabilia reddit. Anima mea liquefacta est: factum est cor meum tanquam cera liquefcens: concaluit cor meum in me, ut dilectus meus locutus est: & in meditatione mea (qua auditum sermonem instar agni & ouis ruminatio) exardescit ignis in corde meo, diuini amoris, quem Christus misit in terram, & voluit ut arderet. Sermo talis siue prædicatio, ad omnia utilis est. Nam intellectum illuminat per fidem, memoriâ firmat per spem, voluntatem inflammat, purgat & ordinat per charitatem, cor penetrat emollit induratos, obstinatos conuertit, elongatos reducit saluat perditos, lucratur peccatores, bonos confirmat in omni opere & sermone bono.

Sanctorum doctorum scripta, non sunt additiones ad verbum Dei Caput .XXIX.

Absit etiam, quod damnemus id in ecclesiasticis scripturis cum Iudeis sycophantibus, quod vel inuiti nobiscum laudibus efferre coguntur in Dei prophetis. Deus namque perfectam legem Iudæis dedit, quia Dei perfecta sunt opera. Perfectum verò illud dicimus, cui nihil addi potest, & omnia requisita habet. Ergo nec legi Dei perfectæ aliquid

quid addi potest aut debet, domino præcipiente sub pœ- Deut. 4.
na mortis æternæ. 12.

Verû in lege nusquã scripta sunt sanctorû oracula pro- B
phetarum Psalms David, parabolæ Salomonis ter mille Pro. 30.
& carminum eius quinque milia, nec eius epithalamium, Apo. 22.
nec ecclesiastes, nec liber Iob: Sed neq; in lege vlla de cu- 3. Reg. 4.
neis prophetarum, in minimo verbo fit mentio, quos Sa- C
muel instituit ad laudandum Deum in musicis instrumẽ 1. Par. 10.
tis, nec vlla ibi fit mentio de sacerdotum diuisione in 24.
classes & tam ingens à David facta diuini cultus augmẽta 1. Pr. 24.
tio: Nec in lege præcipitur festum vnum & alterum dedi- 3. Reg. 8.
cationis templi: cû sciamus illud in summa veneratione fu 1. Ma. 4.
isse apud priscos, etiam per præsentiam corporalem nostri Ioan. 10.
seruatoris honoratum: nec lex præcepit ieiunium san- Zach. 8.
ctum quater in anno fieri in gaudium & in lætitiã in so-
lennitates præclaras.

Nec filijs Rechab paupertatem, & continentiam eorum D
singularem, Deo nihilominus acceptissimam præcipit. Hier. 35.
Quis Iudith præcepit vt cilicium ad viuam carnem por-
taret, vidua maneret, clausa cum puellis suis maneret, si-
ne intermissione oraret, omnibus diebus vitæ suæ (sab- Iudith. 8.
batis & neomenijs exceptis) ieiunaret? Quis Annam Pha-
nuelis vrgebat vt vidua maneret annis 84. 1. à templo nõ Luc. 2.
discederet, ieiunijs & obsecrationibus diu & noctu domi-
no omnibus diebus suis deseruaret?

Et quis iussit vt sanctissimus natus mulierum panẽ non E
comederet, eremi deserta incoleret, hominum consortia
declinaret, & pilis camelorum se vestiret, sonam pellice- Matt. 10.
am ad lumbos differret, locustas & mel siluestre comede- Rom. 1.
ret? Aut hos in sortem reproborum adnumerare Saducæ- Luc. 1.
os nostros oportet, aut concedere, quòd vnctio de his om- & 3.
nibus eos docuit: Et quod super omnem Dei laudem adij- 1. Ioan. 2.
cere, bonum est & Deo acceptû, & omnia pietatis, salutis, Psal. 70.
iusti-

H iusti-

iustitiæ, sanctitatis, virtutis, perfectionis studia, in lege domini disertis verbis digesta non esse: nec peccare eos, qui ea quæ religionis, pietatis, salutis, sanctitatis & perfectionis opera faciunt, ordinant, instituunt, vel quæ in his seruiunt Christo: multo magis autem per hæc placere Deo, & hominibus bonis & rectis corde se probare contendunt. Respondeant hic Saducæi nostri, quicquid voluerint, vel magis, quod potuerint. Si hæc in lege domini sunt præcepta, adducant scripturas. Si non, maledictionis filij & dånationis rei sunt æternæ: qui hæc & alia multa, de quibus modo nõ est dicendum per singula, ad legem Dei perfectam (cui nihil addi vel potest vel licet) superordinauerunt.

*Religiones sacræ in sacra scriptura fundatæ
sunt. Cap. XXX.*

ASI hæc calumniatores religionũ, vel scirent, vel secũ reputarẽt, nunquam condemnassent innocentes patres religionũ institutores. Religioes & regulæ patrũ, summa sunt euangelij, via excellentior & arcta quæ ducit ad crucem Christi, scalæ cæli, perfectionis semitæ, conuersatio cælestis, virtutũ scholæ, angelicæ in terris viuendi forma. Nec sunt desolanda monasteria, sed incolæ eorũ ad puram absolutamq; regulæ quam professi sunt obseruatiam, modis debitis & medijs reducendi.

*Parabolas et uisiones locuti sunt Prophete.
Caput. XXXI.*

AMplius, si prophetarũ libros inspiciam, & accuratissimè legim, raro verba legis allegant, rarissimè verba eorũ in lege Dei expressa sunt. Quot legimus parabolas in Hieremia & Ezechiele, ceterisq; prophetis? Vnde Iudæano patrũ olim similia verba dixerunt ad Ezechielem, quæ illa ipsi exprobant nobis. Dominus mandauit Ezechieli, ut in parte